

اثربخشی دو روش تدریس در به حداقل رساندن خطاهای دستوری در ترجمه جملات فارسی به انگلیسی

مصطفی بهرامان (نویسنده مسؤل)

مرکز آموزش عالی کاشمر، کاشمر، ایران

رویا موحد

مرکز آموزش عالی کاشمر، کاشمر، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف تشخیص خطاهای دستوری دانشجویان ایرانی گرایش مترجمی زبان انگلیسی هنگام ترجمه جملات فارسی به انگلیسی و همچنین بررسی اثربخشی روش‌های تدریس دستور- ترجمه و آموزش زبان ارتباطی در به حداقل رساندن این خطاها انجام می‌شود. برای این منظور، خطاهای دستوری در ترجمه سی دانشجو شناسایی شدند. این خطاها براساس الگوی بدون شک این به معنای کم اهمیت جلوه دادن اثربخشی روش دستور- ترجمه نیست؛ زیرا به نظر می‌رسد که این روش دارای تحلیل خطای کشاورز تحلیل و طبقه بندی و دانشجویان نیز به دو گروه تقسیم شدند. گروه اول مطالب یادگیری را براساس روش دستور- ترجمه دریافت کردند و در گروه دوم از روش آموزش زبان ارتباطی استفاده شد. سپس بر اساس خطاهای مستخرج از پیکره‌ای که متشکل از ترجمه‌های دانشجویان بود، آزمون طراحی شد. مواد این آزمون از جلد‌های اول و دوم کتاب مادر انگلیش انتخاب شدند. در ادامه فراوانی خطاها در هر دو گروه با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت تا میزان اهمیت استفاده از این روش‌ها در به حداقل رساندن خطاهای دستوری دانشجویان در ترجمه به انگلیسی تعیین شود. برای تعیین سطح معنی داری، مقدار احتمال برای خطاهای خام، روش‌های تدریس دستور- ترجمه و آموزش زبان ارتباطی محاسبه شد. تحلیل همبستگی پیرسون نشان داد که هر دو روش حائز اهمیت بودند. با این حال، روش ارتباطی کمی مؤثرتر از روش دیگر بود. نقش مکملی در محیط آموزش است و دستیابی به نتایج آموزشی بهتر را نمی‌توان فقط با یک روش واحد تجویز کرد.

واژگان کلیدی: تحلیل خطا؛ خطاهای دستوری؛ دستور-ترجمه؛ آموزش زبان ارتباطی؛ ترجمه.